

Platonem ipsi demum efficiunt. Ex Philodemi *περὶ εὐσεβείας* p. 61 Gomp. *Ἀκουσίλαος δ' ἐκ Χάου πρώτου τᾶλλα (φησί)* nihil noui discimus: scholiastae autem Theocritei ad 13, 1 *Ἀκουσίλαος Νυκτὸς καὶ Αἰθέρος (υἱὸν Ἐρωτα λέγει)* error est manifestus, quem tamen corrigendo amouere non liceat¹⁾.

Ab Eudemo maiore sane temporis interuallo distant reliqui de Acusilai libris testes Didymus Strabo Iosephus Apollodorus personatus alii saeculo altero non superiores, quo Sabinum Hadriano imperante commentariis illos illustrasse testatur Suidas. Sed illorum indicia ut partim certe ad antiquiores fontes redire probabile est²⁾, ita nihil usquam in iis reperitur, quod iustam dubitationem moueat. Nam quod ea cum Hesiodi memoria, ad quam Acusilaus ita se applicauit, ut carmina eius in prosam orationem conuertisse uideri posset teste Clemente Alexandrino Strom. VI, 2 p. 752, non saepius consentiunt quam ab ea discrepant, facillimam inde habet explicationem, quod in his potissimum causa exstitit logographi nominandi. Neque iam mirabimur notum illud Iosephi contra Apionem I, 3 testimonium *ὅσα δὲ διωρθοῦτο τὸν Ἡσίοδον Ἀκουσίλαος*: quibus quae praecedunt *ὅσα μὲν Ἑλλάνικος Ἀκουσίλαῳ περὶ τῶν γενεαλογιῶν διαπεφώνηκεν*, iis fidem librorum augeri potius quam imminui apparet. Restant quae in

1) Non minus quam in hac quaestione falsus est Frickius quod seriem illam regum Atticorum, qua a Cecrope ad Demophontem duodecim nomina numerantur, iam ab Acusilao constitutam esse sibi persuasit. Kirchhoffii quidem sententia ne Hellanicum quidem illam nouisse putantis Hermae u. VIII p. 184 sqq. non maiori dubitationi obnoxia est quam Brandisii de temporum graecorum antiquissimorum rationibus p. 8 sq., quem Frickius sequitur. Sed de Acusilao nihil huic colligere licuit ex Eusebii praepar. euang. X, 10, 7 p. 489 (fr. 14) *ἀπὸ Ἐγγύον τοῦ παρ' ἐκείνοις ἀντόχθονος πιστευθέντος, ἐφ' οὗ γέγονεν ὁ μέγας καὶ πρῶτος ἐν τῇ Ἀττικῇ κατακλιναρὸς Φορωνίως Ἀργείων βασιλεύοντος, ὃς Ἀκουσίλαος ἱστορεῖ, μέχρι τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος — ἔτη οὐνάγεται χίλια εἴκοσι ὡς καὶ τοῖς προειρημένοις οὐμφωνεῖ καὶ τοῖς ἔξῃς διεχθήσεται*. In quibus Acusilai mentionem ad sola praecedentia, non ad annorum computationem referri totum locum inspicienti facile patebit. Simili interpretandi uitio laborant quae Frickius p. 6 sq. Brandisio Munychum inter Atticos reges ab Hellanico relatum esse propter fr. 71 statuenti obloquitur.

2) Strabonis eam partem, qua Acusilai mentio incitur, Apollodori commentario deberi quo is nauium catalogum illustrauit, satis probasse uidetur B. Niese n. musei Rhenani u. XXXII p. 268 sqq. nec minus credibile bibliothecae auctorem, quae cum Hesiodicis conspirant ut tamen in singulis haud paucis ab eis dissentiant, ab Acusilao petuisse ipsum, quae Roberti est sententia de Apoll. bibl. p. 69 sqq.